

In Memoriam

Arno Tanner

1969–2018

Siirtolaisuusinstituutin henkilökunta sai jokin aika sitten suru-uutisen, kun instituutin hallintoneuvoston pitkäaikainen jäsen, dosentti Arno Tanner nukkui pois keskuudestamme Terhokodissa 30.1.2018. Arno teki pitkän luottamushenkilöuran Siirtolaisuusinstituutissa, sillä hän aloitti valtuuskunnan jäsenenä vuonna 2001. Hän kuului myös instituutin nimitystoimikuntaan.

Tutustuin itse Amoon hänen väitöskirjaprojektinsa yhteydessä. Kirjassaan (2003) Arno teki uraauurtavan työn tarkastellessaan Suomen silloista maahanmuutto- ja siirtolaisuuspolitiikkaa laajemmassa kansainvälisessä kontekstissa. Kirjassaan hän esitti selkeän viitekehysten eri maiden harjoittamalle siirtolaisuuspolitiikalle. Väitöksen jälkeen Arnon ura jatkui erittäin monipuolisena: Hän työskenteli sekä koti- että ulkomailla erilaisissa hallinto-, suunnittelu- ja tutkimustehtävissä. Mielenkiintoinen ja haastava oli Arnon vuosi Maltalla EASO:n (European Asylum Support Office) projektinjohtajana vuosina 2013 ja 2014. Tuolloin tapahtuivat ensimmäiset suuret pakolaisiirrymät Välimeren yli Afrikasta Eurooppaan. Arno piti suomalaiset kollegansa hyvin ajan tasalla: kun sitten vuonna 2015 tapahtui yli miljoonan pakolaisen tulo Eurooppaan, ei se ollut Arnolle tai hänen lähipiirilleen yllätys.

Arno teki pitkän ja ansiokkaan uran Maahanmuuttoviraston (Migrin) ja sisäministeriön eri tehtävissä. Välillä veri veti hänet tutkimaan ja opettamaan Poliisiammattikorkeakouluun Tampereelle, mutta omimmillaan Arno koki olevansa maahanmuuttohallinnon keskiössä. Arno Tannerin tutkimustoiminta oli laajaa: hän julkaisi hallintoon liittyvien raporttien ohella myös tietokirjallisuutta ja tutkimuksia. Arnon mielenkiinto kohdistui itäisen Euroopan romaneista Suomessa asuviin venäjänkielisiin maahanmuuttajiin. Kaiken tämän lisäksi hän pyöritti omaa pienkustantamoja, joka julkaisi väestöalan kirjoja tarkasti harkituista teemoista.

Aina kun tapasimme, oli Arnolla tuttu kysymys: "mitä yhteistä tehtäis?" Hänellä oli suunnitelmia, ideoita ja vinkkejä tutkimustee- moista ja rahoituslähteistä. Arno oli positiivinen ja hänen luottamuksensa viranomaishallintoon oli vankkumaton. Vain kerran hänen uskoaan horjutettiin tässä kohtaa: ollessani töissä Väestöliiton Väestötutkimuslaitoksella päätimme Arnon kanssa hakea ministeriö- sä juuri auki tullutta pakolaisuuteen liittyvää projektirahoitusta. Hakuun lähetettiin lyhyes- tä ilmoitusajasta johtuen vain pari anomusta, joiden yhteinen osuus oli noin puolet koko haettavasta summasta. Haku pantiin uusiksi ja lopulta ministeriön omat hankkeet veivät kaikki rahat, eli me jäimme lehdellä soittele- maan. Mutta siitäkin selvittiin.

Viimeisenä tehtävänä Arnolla oli haas- tava tutkimushanke Eduskunnan tarkastus- valiokunnan erikoistutkijana hankkeessa, jossa selvitetään kotouttamispolitiikan hyviä käytäntöjä työllistymisessä. Hankeen infor- matiosivuilla todetaan, että *"Kotouttamistoiminnan hallinto on hajanaista eikä toimijoi- den yhteistyö ja verkostoituminen aina toimi tehokkaasti. Kotouttamispolitiikan keskeisinä ongelmina on nähty pitkät odotusajat eri toi- menpiteisiin ja palvelujen heikko saatavuus. Myöskään asiakkaiden siirtyminen eri palvelu- jen välillä ei ole toiminut hyvin"*. Siksi Arno toteaa samaisessa tiedotteessa, että ulkomaisten käytäntöjen tunteminen on ensiarvoisen tärkeää, jotta kotimaan asioita pystytään edis- tämään tehokkaasti. Jälleen kerran Arno oli ajan hermolla, mutta valitettavasti tärkeä työ jäi kesken.

Siirtolaisuusinstituutti menetti Arno Tan- nerissa laaja-alaisen ja tietorikkaan luotta- mushenkilön sekä auttavaisen virkamiehen, kollegat taas erinomaisen yhteistyökumppa- nin ja lämpimän ystävän.

Ismo Söderling
Väestöpolitiikan dosentti
Siirtolaisuusinstituutin verkostotutkija